

Előfizetési árak:
 Egész évre ----- 12 frt.
 Félévre ----- 6 "
 Helyi előfizetésre ----- 3 "
 Egy hónapra ----- 1 "
 — Egyenlő részletekben —
 — Egyenlő részletekben —

Kiadóhivatal:
 Fleitsa Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 megrendeléseire vonatkozó felszám-
 lások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nagy Becskerek,
 Zápolya-utca 1-és szám,
 hová a lap szellemi részét, illetve
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

A kiállítás megnyitása.

— A „Torontál” eredeti tudósítása. —

Budapest, november 2.

Az ezredéves országos kiállítás megnyitására programját a legilletékesebb tényezők jóváhagyása után Daniel Ernő kereskedelmi miniszter a következőkben állapította meg:

1) Ő császári és apostoli királyi felsége az 1896-iki ezredéves országos kiállítást 1896. május hó 2-án délelőtt 10 órakor nyitja meg ünnepélyesen.

2) Az ő felsége számára fentartott hely körül — és pedig szép időben a korzón emelendő királyi sátor körül, kedvezőtlen idő esetén az ünnepélyek csarnokában — az előre történt beosztás szerint gyülekeznek: az uralkodóház fenséges tagjai, a kormány, a diplomáciai testület, az idegen hatalmak külön küldöttei és állandó képviselői, a törvényhozás, a császári és királyi közös hadsereg, a magyar királyi honvédség képviselői, a székesfőváros, a kiállítási országos bizottság és igazgatóság, a törvényhatóságok, a kulturális testületek és legfőbb közintézetek, a kiállítók képviselői és a meghívott nagyközönség.

3) Ő felsége elfoglalja helyét a számára kijelölt emelvényen, a királyi sátor alatt.

4) A m. kir. kereskedelmi miniszter mint a kiállítási országos bizottság elnöke jelentést tesz ő felségének a kiállítás elkészülről és felkéri a kiállítás megnyitására.

5) Ő felsége válaszol.

6) A megnyitás kijelentése után a Gellert-hegy ormáról ágyulövések jelzik az ünnepi cselekményt.

7) A hazai dalárdák előadják az ez alkalomra irandó ünnepi himnust.

8) Ez után megkondulnak a kiállítási harangok és ő felsége kíséretével megkezdí körutját a kiállítás területén.

9) A körút alatt a kiállítási területen felállított katonai zenekarok ünnepi darabokat adnak elő.

10) A körmenet után ő felsége a számára fentartott helyiségekbe visszavonul és cserélet tart.

Chemetz János †.

Nagybecskerek, november 2.

Ritkulnak az öreg honvédek sorai.

Chemetz János, az 1848/49-iki honvéd, Torontálmegyének főszolgabírája, szélhűdés következtében meghalt.

Miután életét áldozta a hazáért, és szerencsésen átesett a Bachkorszak sok és sanyaru viszontagságain, községi jegyző lett, és e hivatalt a nép és a felettes hatóság teljes megalégedésére sok ideig viselte.

Képzettsége, önzetlen hazafisága és puritán jelleme méltó elismerésül, Torontálmegye közönsége a cseneji járás szolgabírójává választotta, és e minőségben ott működött mindaddig, míg dr. Dellimanics Lajos főjegyzőnek lett megválasztva, és helyébe egyelőre helyettesítve, később pedig megválasztva lett főszolgabírónak. Mint ilyen, három éven vezette a járást, szeretve és tisztelve az általa kormányzott nép által és becsületben állva a megye közönségénél, mely jelenleg siratja a derék, kötelességtudó, szorgalmas és minden tekintetben kifogástalan tisztviselőjét.

HIREK.

Tájékoztató.

November 9. Kereskedő ifjak táncmulatása.
 November 11. A t. h. é. v. rk. közgyűlése.
 November 17. A nagybecsk. szőnyeggyár közgyűlése.
 Dcezerember 16. Városi közgyűlés.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére heddén és pénteken délután.

A Ganz-gyár építési irodája az Uri-utczán, a Schuvert házában van.

— A holtak emléke. Minden évszaknak megvan a maga nagyobb ünnepe. Őszszel — a természetnek az élet és lét mulandóságát oly megkapóan ábrázoló időszakában — ünnepet ül a halál. A kereszténység magasztos tana szeretetet és kegyeletet ébresztendő a holtak iránt, a gyarlóhalandót a gyönyör és öröm élveiből elviszi a holtak városába, és ott eszébe juttatja, hogy „ember porból vagy és porrá lesz!” És mikor volna erre jobb alkalom, mikor hajlandóbb az ember a földi lét mulandóságán gondolkodni, mint éppen a természet haldoklásának idejében. Az érző kedélyű és gondolkodó ember összehasonlítja ilyenkor a természet eme haldoklását az ember életével és feléled benne is a remény egy túlvilági új, tökéletesebb élet, az örök élet iránt. Így elmerengve a földi lét mulandóságán, megjelennek lelki szemei előtt ama jobb hazába költözöt szerettei és felgyújtja az emlékezet oltárán a kegyelet szent növényekét, megkoszorozza elhunyt kedvesei sírját, egy-egy forró könyvet hullat arra és buzgó imát rebeg a szeretett halott lelki üdvéért. És éppen ezen szeretetteljes megemlékezés, mely az emberi lélek legszebb kifolyása, teszi a halottak ünnepét az ev egyik legmagasztosabb ünnepevé, mely emeli, felemasztalja az embert a föld porából. A tegnapi nap egyházi szertartásai és a testületek kegyeletterovása a következőképpen ment végbe:

Reggel 1/9 órakor a róm. kath. plébánia-templomban csendes mise, 10 órakor pedig ün-

A „TORONTÁL” TÁRSZÁJA.

A gyász sportja.

(Apró igazságok halottak napjáról)

— A „Torontál” eredeti társzaja. —

Bálonyi Géza azon ritka egyének közül való, kik modern ember létükre következetesen ragaszkodnak az ősi szokáshoz: sűrűn ad fekete kávékat.

A magam részéről mindig nagyon szívesen engedek a meghívásnak. Nemcsak azért, mert a füstös kávéháznál mindig többre becsülök egy minden komforttal ellátott férfiszalont, de azért is, mert agglégény szívemnek jól esik a családi élet lezártágos melege. Az igazság kedvéért meg kell azonban említenem, hogy Bálonyi Gézánál igen szép asszony s hogy az ő házuknál a fekete kávéhoz igen finom szivar szokta járni.

Géza tegnap is meghívott s nekem semmi okom sem volt el nem menni.

Csak négyen voltunk. Gézának egy ügyvéd kollégája, egy törvényszéki bíró, kinek valogatott előzékenységgel udvaroltak mindketten, a háziur es én. Megittuk a fekete kávékat, aztán — mit is csinálnánk ünnepnapon? — leültünk kártyázni.

A háziasszony, ki mindaddig élénk részt vett a társalgásban, komoly arccal felkelt:

— Az urak kártyáznak? — kérdé szigorú hangon.

— Hiszen az alig lepheti meg, nagyságos asszonyom — siettem én meggyújtani, — miután rendes vasárnapi olvasmányunk a harminczkét jeveles biblia.

— De ma halottak napja van — figyelmeztetett újból a szép asszony s ezzel elűt t.

Felebarátaimnál valamivel vallásosabb ember vagyok s így zokon esett, hogy másnak kellett engem a gyász napjára figyelmeztetnie. Lelkiismeretemet azzal nyugtattam meg, hogy kimondtam a négy tisztát. (A nem kártyások részere megjegyzem, hogy ez a szakitejezés a játék tizenkettedik óráját jelenti).

A törvényszéki bíró, kinek a szerelmben lehetett nagy szerencséje, épen elvesztett egy eredeti beilát, mikor az ajtó kinyitott s belépett rajta a kis Aladár.

— Hát téged mi lelt, gyerek?

Apja ezen meglepett kérdése teljesen indokolt volt: soha ilyen figurát nem láttam. A kis Aladár tetőből talpig feketében volt. Fekete volt a kalapja, ruhája, inge, gombja, harisnyája, cipője, botja, s ahhoz, hogy teljesen olyan legyen mint a Gasparone-beli Sinduffo, csak az hiányzott, hogy a sötétpálczájára is gyásztályolt koszenek. Valamennyien csodálkozva és mosolyogva tekintettünk a kis gyásztályozóra.

— A papa talán a fekete ruhámat bámulja?

— nyelveskedett a fiatal háziur.

Az apja nem szólt semmit, hanem kedvtelen arccal oasztotta a kártyát.

Aladárka, kit az idősebb urak társasága legkevésbé sem feszélyezett, kedélyesen leült mellém és nagy érdeklél kibicizelt.

Egy negyed óra múlva egy selyemruha érdekes suhogása jelezte, hogy a háziasszony közeledik. (Ő nagysága addig a „Nebantsvirág”-fülbemázó dallamait játszotta zongorán.)

A szép asszony megjelenését általános „ah” hal fogadtuk. A legtisztiszerűbb gyásztöletben volt, akárcsak a fia. A fekete szín pompásan illett halvány arcszínéhez s annyal szebbnek

tüntette fel, mert a 30 ik életéve felé közeledő deidő veszedelmesen kezdett karcuságából veszenteni.

— Géza, mi a temetőbe megyünk, a fiakker már vár

— Amint neked tetszik — volt a rövid válasz.

— Te persze nem jössz velünk? kérdezte a szép asszony, anélkül hogy feleletre várt volna.

— Nem szeretem a komédiát — mondta Géza egykedvűen, inkább magának mint a feleségének.

Bálonyiné be sem várta ezt a feleletet, melyet előre ismert, hanem kezén fogva kis fiát, egy királynő méltóságával ellépett. A fiakker robozása jelezte néhány perc múlva, hogy anya és fia kimentek a temetőbe, „hogy lerójják a kegyelet adóját”.

Az ősi szokásnak engedve, a délután folyamán magam is kibakáttam a temetőbe, hol annyi drága halottam pihen, kikert illő halottak napján egy Miatyánkot elmondani.

A temető bejáratánál egy elegáns hölgy-csoporttal találtam magamat szembe. Bálonyiné volt és néhány társnője. Valamennyien mély gyászban, de jó kedvvel csevegtek. Megemltem a kalapomat azzal a szándékkal, hogy tovább megyek a sírjaimhoz. A szép asszonyok másképen fogták fel a helyzetet.

— Ah Bondy, maga is kijött! Es nem szót róla egy szót sem. Persze maga a meglopetések embere.

— Bocsánat, nagyságos asszonyom, de nem mernék ilyenkor alkalmatlanokdni. A gyász szereti a magányt, a kegyelet nem keresi a társaságot.

A hivatalos melléklet 227. számával.

nepélyes nagymise tartott, a melyen Wagner Nándor hitoktató fényes segédlettel czelebrált. A mise előtt Teffert J. segédlelkész a nap jelentőségéhez illő német szentbeszédet tartott. Délután 2 órakor gyászvecsernye tartott, a melynek végeztével a hívek körmenetben kivonultak a temetőbe, ahol Uitz M. tartotta a szentbeszédet, utána pedig a hívek elénekelték az e napon szokásos gyászadalokat. Még az egyházi körmenet előtt vonult ki a temetőbe tanáraik vezetése alatt a főgimnázium ifjúsága, hogy szép ösi szokás szerint megkoszorozza elhunyt tanárai sirját. Miután Herr Ödön tanár által vezetett énekkar megható gyászdalt énekelt el, Radocsay László VIII. oszt. tanuló érzéstelt szavak kíséretében az ifjúság nevében gyönyörű koszorúkat tett le a sírköre tanítóik iránti hálás kegyelet és megemlékezés jeléül. Utána dr. Kis Sándor kegyesrendi tanár mondott gyönyörű, a körülállókát könyekre fakasztó imát. — Lerótt még a kegyelet adóját a Pleitz-féle nyomda személyzete is testületileg kivonulván elhunyt szaktársaik sírjához, a Folschneller Ede és Dormuth Antal tartottak megható gyászbeszédet az elhunyt szaktársaik felett. Ekközben beesteledvén ritkult a temető népe, a gyertyák tövig égtek, néma lett minden, csak itt ott térdelt egy bus özvegy, szegény kis árva, szerető arakogva szerette gyepes bantján. Magkondult az estharangszó, a sűrű levegőn végig hullámozott ércszavuk, belopódzott az érzelem kamrájába és a templomba indult az emberáradat szöveteket gyűjteni és imádkozni. — Ma reggel 9 órakor nagy gyászmise tartott a megboldogult lelki üdvösségéért.

— Személyi hír. Poroszkay Béla megyei főügyész hosszabb utjáról visszatért Nagy-Becskerekre.

— Névmagyarosítás. Scheinberger Ignác nagyikindai illetőségi és ugyanottani lakos vezetéknévénél „Timár“-ra kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— Tanítógyűlés. A „Délmagyarországi tanítóegylet“ pancsovai fiókegylete e hó 24-én tartotta meg az idei őszi gyűlését, melynek lefolyásáról a következő tudósítást vettük: A volt határvidéki tanítók nyugdíjügyének végleges rendezése képezte a közgyűlés első tárgyát, a melyre névbe a gyűlés javaslata kidolgozását határozta el. A millenniumnak a fiókegylet által való mikénti megünneplésére névbe elhatározta, hogy a fiókegylet fennállásának története irandó meg, továbbá egy „millenniumi alap“ létesítendő, a melynek kamatjaiból a fiókegyleti tagok tanuló gyermekei segélyezendők. Ezután a fiókegylet Steinbach Antal kir. tanácsos, tanfelügyelő 40 éves működési jubileuma programját állította össze, a melyet a fiókegylet Pancsován fogja megünnepleni. Végre néhány belügyi elintézés és a belépett tisztikar újbóli megválasztása után a közgyűlés véget ért.

— Anyakönyvi felügyelők szaporítása. A belügyminiszter az 1896. évi költségvetés-előirányzatba felvett két új anyakönyvi felügyelői állást már legközelebb szervezni fogja, még pedig úgy, hogy a szabadkai és a beregszászi kerületeket ketté osztja.

Azt hittem, e czélzással meg is szabadulok, de tévedtem. Bálonyiné kebelbarátja, az éles nyelvű városszerzte hires Sztányiné ragadta meg az iniciatívát:

— Ugy látszik maga bizonyos napokon szentimentális. No csak mondja el bátran: mi nyomja a lelkét? Résztvevő szívekre talál nálunk. Csak ki vele.

Sztányiné e szatirikus biztatása viharos derűtséget keltett a hölgyeknél. Bulgár Rózsika, egy nem éppen fiatal kisasszony, ki engem megrogzított agglagénymég nem tartott egészen elveszettnek, védelmemre kelt:

— Ugyan ne bántsátok Bondyt — mondá kérő hangon — még kitesz az újságba.

Sztányiné azonban nem engedett.

— Mondhatom igen rosszul ismered az újságírókat. Halottak napjáról nem azt írják meg, amit az emberek a temetőben igazán csinálnak, hanem megható hangulatos híreket. Ilyenformán: „Végig száguld zúgó szél a rónán s fakó lesz a pázsit, dérré fagy a fűszálon a harmat. Majd belezúg a hegyek fenyőerdőjébe s dalt költ az enyészetről, mulandóságról.“

— Brávó — kiáltá kórusban a társaság.

Sztányiné jókedvvel tovább szavalt:

— Hát láttok ti valamit a fakuló pázsitból? En nem érzek semmit a zúgó szélből, fenyőerdőt meg azóta sem láttam, hogy visszajöttünk Tátrafüredből. Jaj de nagyszerűek maguk, hahaha...

S a társaság egyetértett vele, oly jókedvvel kacagtak valamennyien, mintha nem is temetőben lettek volna.

Végre ajánlhattam magamat. A hölgyek más tárgyra tértek át s ha jól emlékszem, arról kezdtek beszélni, hogy a „Nap és hold“ sokkal pikánsabb mint a „Szép Heléna.“ Tették pedig

— Megnyitó színi előadás. Deák Péter szintársulata, amely a legutóbbi időben Déván működött és az ottani közönség általános tetszését és elismerését vívta ki magának, hétfőn, e hó 4-én Nagybecskerekre érkezik és kedden a városi színházban megkezdik az előadások sorát. Az első előadás teljes műsorát lapunk hétfői számában fogjuk közölni. Előzetesen csak annyit említhetünk meg, hogy Deák igazgató, hogy egész személyzetét bemutassa, a keddi előadásban egy operette, dráma és vígjáték egy-egy felvonását fogja bemutatni.

— Próbavilágítás villanyvilággal. Tegnap este felé Szegeden próbát tartottak a villanyvilágítással, mely fényesen sikerült. Ezuttal csak 6 drb. ivilámpán tettek kísérletet, azok azonban a város háza előtti téren oly fényt árasztottak, hogy még a légszuszamlapok is szégyenkezve pirosítottak a halványzöldes fényű villanyos lámpák mellett.

— Csajági „igazgató“ Torontálmegyében. Rosszul esik szívünknek ezt a ke erü igazságot nyíltan kimondani, de mi tagadás benne, mikor úgy van, hogy a mi vármegyénk lakossága mindig ott található, ahol becsapott emberekről van szó. Szombaton hoztuk azt a már senkit meg nem lepő hírt, hogy Csajági Lajos (rectius Wassermann Lipót) a „Magyar gazdák bankbizományi részvénytársasága“ igazgatója, miután néhány embert százezer forintot felül megkárosított, a fővárosból épen amikor a rendőrség el akarta fogni, nyomtalanul eltűnt. Szinte csodáljuk, hogy a lapok a rászédett áldozatok között egy torontáli embert sem emlegetnek. Am e csodálat nem tartott sokáig: az első fecske már jelentkezett. A megkárosított egyén, szűkebb hazánk szülőltje, Berkovits Ferencz (Brackás) neuzinai lakos. Hogy miként csapta be az élelmes igazgató a kevésbé furfangos gazdát, arról lapunk egyik barátja a következőket beszéli el: Szeptember elején Csajági Lajos ur megjelent Neuzinán, hogy ezt a vidéket is boldogítsa áldásos tevékenységével. A többi közt Berkovitsnál is tette tiszteletét, kire igen jó benyomást tett az elegáns esőköpenyben pompázó szédelő. Csajági hosszabb előadást tartott az áhitatosan fülülő parasztnak a vidéki bankigazgatók csunya jelleméről, kik csak arra mennek ki, hogy uszorakamatra adjanak pénzt a szegény parasztnak, azután zaklatják, egzektálják és végül koldusbotra juttatják. Bezzeg másképp van az a fővárosi intézeteknél, különösen az ő bankjánál. S a jó Berkovits hiit a sokbeszédű svindlernek, megvásárolván tőle késpénzért 3 drb részvényt per 100 frt, azonkívül megbízást adott a derék fővárosi bankárnak, hogy tehermentes birtokára szerezzen 4 százalékra egy 3000 ftos köcsönt. Mint a telekkönyvből kitűnik, Csajági nem is habozott a 3000 ftot rö-

tön betábláztatni, de a pénzre máig is hiába várna Berkovits. Mikor tegnap a „Torontál“-ban olvasta, hogy Csajági, kit ő eddig bizalmával megtisztelt, oly udvariatlan ember, hogy minden bucsu nélkül távozik Magyarországból, rögtön felült a vasutra s ma reggel a gyorsvonattal Budapestre utazott. Nem képzeljük, hogy a hiszékeny ember a pénzéhez jusszon, de talán a többi vidéki gazdák okulnak a példáján s nem fordulnak ezentul pénzért a pesti „bankárokhöz“, ha még olyan elégáns esőköpenyben járnak is. (L. táv.)

— Gyilkosság. A királyi ügyészséghez érkezett szűk szavu táviratban jelentik, hogy Stoists Mladen módosi lakos tegnap este Tyoszezs Milán agyonszurta. A nyomozást a módosi kir. járásbíróság haladéktalanul megindította.

— Az anyakönyvi hivatalból. A nagybecskereki anyakönyvi hivatalban legújában a következő bejelentések történtek:

Született:

November 1-én. Müller Mihály r. kath. napazámos Mária nevű leánya. — Martinov Illés g. k. földm. Milicza leánya és Jung Bálint r. kath. szabósegéd Gizella nevű leánya.

Meghaltak:

Nov. 1-én Krajcsik István r. kath földmives Viktor nevű 7 éves fia torokgyikban és Hallai Imre r. kath. földm. Ferencz nevű 10 éves fia torokgyikban.

Táviratok.

A király Bécsben.

Budapest, nov. 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják: Ő Felsőge ma délelőtt a kapuczinusok sirboltjában meglátogatta Rudolf trónörökös sírját, hol hosszú ideig imádkozott. — A mai audiencia alkalmából a király Jósika báró minisrtet is fogadta.

Festetich gróf lemondása.

Budapest, november 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A minisztertanács tudomásul vette Festetich Andor gróf, földmívelésügyi miniszternek lemondását. Félhivatalos oldalról megczáfolják azt a hírt, mintha lemondása közvetlen okozati összefüggésben volna Miklós államtitkár lemondásával. A földmívelésügyi tárca tenéidit egyelőre br. Bánffy miniszterelnök fogja vezetni.

Miniszterek uton.

Budapest, november 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Erdélyi igazságügyminiszter és Perczel belügyminiszter ma Győrbe utaztak, a megyei kórház megnyitó ünnepélyére.

oly hangosan, hogy lehetetlen volt a temető túlsó részén is meg nem hallani.

Mégis csunya dolog az intelligens osztály cynizmusa. Bezzeg más a „nép!“ Elmékedtem magamban. Az alsóbb osztály az tart még a hitére s külső viseletében is tanusítja, hogy neki az ilyen szent nap nem bíktri. A sirboltok közel, ahol megállni készültem, egy pad állt, melyen néhány idősebb asszony foglalt helyet. Az egyiket megismertem: a mosónőnk volt. Nem kellett hallgatódznom, hogy megértsem miről diskurálnak.

— Tudja — szólt az egyik fenhargon, — nem akartam vele gorombáskodni, csak annyit mondtam neki, hogy: maga vén bestia, ugy pofon teremtem magát, hogy kiugrik a szemé, aztán ott hagyta.

— Biz azt jól tette, asszonyosság, — biztatta a másik s felemelt hangon hozzátette: Kár volt mindjárt pofon nem vágni...

Tizenöt lépéssel arrább néhány vasárnapilag kiöltözött cselédeány áll, abból a fajtából, melyet a fűszeres boltban kisasszonynak hínak. Nem kevésbé hangosan kritizálták a sírokra tett koszorúkat. Lehetetlen volt minden egyes megjegyzésüket nem hallanom, mert éppen nem titkolóztak kijelenteni, hogy A. asszony nagyon fősvény, B. ő nagysága igen buta, C. asszonynak nem ad az ura pénzt, hát honnan is telnék szebb koszorura. Ismerem — tették rendesen hozzá — két hónapig szolgáltam ott.

Közvetlenül előttem egy sikátorra nyílt a kilátás, hol 15 éven aluli fiatal emberek nagy vígsággal lapdázak. Ezt az ártatlan örömet nem irigyeltem tőlük, de ők felhasználván az apró szüneteket, in corpore felültek az alacsony falra s onnan az ájtatosan imádkozni akarókra öltöt-

tek nyelveiket. Hogy ez nem emelte az áhitatos hangulatot, alig kell talán hozzátennem.

A temető eközben egészen megtelt előkelő közönséggel. Amott két szép asszony vonul fel, mellettük két délczeg harczi csörtet; a főuton néhány elegáns fiatal ur bolondítja el a hölgyvilágot, szivarral a szájukban; az egyes padokon változatos csoportok képződnek, melyek azonban mind megegyeznek abban, hogy hangosan beszélgetnek; a fiatal lányok hol jobbra, hol balra nézegetnek, s néha sikerrel, mert itt ott akad egy udvarló. Csak a kis Galacyné lépked lehorgaszott fővel, szegény bizonyára egy kedves halottját jött el megsiratni. Csak ugyan át is kanyarodik a sirboltok felé. De nini, mi az? Furezáky Pista meg errefelé irányítja lépteit. Ep most találkoznak s a fiatal ember köszönvén, így kezdi beszédjét:

— Ah mily kellemes véletlen...

A kis hamis. Mintha bizony elhinné neki valaki. Régen volt, de valamikor mi is emlegettük ezt a véletlent, ha O vele hozott össze „a sors“.

El innen, én eleget láttam. A kik a föld alatt vannak, alighanem eiszágyelték magukat azokért, kik a föld felett vannak.

Igaz van a költőnek, de más értelemben, hogy félünk a mulandóságtól s mégis ünnepet szentelünk minden évben. Csakhogy ez ünnep ma már nem azoké, kik a temető csendjébe azért manekültek, hogy a mulandóságról ábrándozzanak, hogy szeretteik sírjánál elmondjanak egy imádságot, hanem azoké, kik látni és láttatni akarnak.

Ha imádkozni akartok, menjetek el egy másik napján, a lombhullató ősznek.

Szeretem a kegyeletet, de a temető-korzónak nem vagyok barátja.

B. L.

Lueger megerősítése.

Budapest, nov. 2. (A „Toronto” eredeti távirata.) Bécsből jelentik: A király ma fogadta külön kihallgatáson Badeni miniszterelnököt. Politikai körökben el van terjedve az a hír, hogy ő felsége ezuttal kijelentette, hogy Lueger megerősítéséhez hozzájárul.

Öngyilkosság a klinikán.

Budapest, nov. 2. (A „Toronto” eredeti távirata.) A dr. Kéty egyetemi tanár klinikáján ma vérfagyasztó eset adta elő magát. Winternitz Sándorné, kézdivásárhelyi adóhivatalnok neje ugyanis néhány percre felügyelet nélkül maradván, felvágta ereit. A szerencsétlen nő, kit tegnap operáltak, ma meghalt.

A bolgár válságról.

Budapest, nov. 2. (A „Toronto” eredeti távirata.) Szófiából jelentik: Stvilow nemcsak nem bukott meg, hanem pozícióját megerősíti az a körülmény is, hogy Ferdinand fejedelem beleegyezett Boris herceg átérésébe.

Csajági nem szökött meg

Budapest, november 2. (A „Toronto” eredeti távirata.) Csajági, kiről azt hitték, hogy megszökött Amerikába, tegnap estefelé a törvényszéknél jelentkezett, ahol rögtön le is tartóztatták. Ma reggel kihallgatták. Tagadja, hogy valakit megkárosított volna, amit azzal is vél bizonyítani, hogy semmi vagyona sincs.

Nyilttér.*)

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Az igazság érdekében felkérem ezen, személyemet illető helyreigazítást becses lapjában közölni.

Mult év kezdetén egy tulbuzgó barátom, a ki becsületes nevével csődbe jutott, mert „Ignotus” álnév alatt irt, azzal gyanúsított engem felettes katonai hatóságomnál, hogy 1892-ben dr. Guttmann Jakab által meg lettem sértve és ezért mint tartalékos tiszt elégtételt nem vettem. Ezen feljelentés alapján ellenem a becsületügyi eljárás lett megindítva, de a vád alaptalansága kiderülvén, újra be lett szüntetve és én ezáltal rehabilitálva. Ezen becsületügyi eljárásom folyamán dr. Kuszing János olyan tartalmú feljelentést küldött a vizsgálatot vezető őrnagy urnak, mely szerint ő kénytelen volt velem az összeköttetést megszakítani, miután róla két betege előtt incollegiálisan nyilatkoztam. Minthogy én dr. Kuszing orvossal letelepedése óta nem közlekedtem, vele betegágyánál nem találkoztam, ő utána betegeket nem kezeltem, ki volt zárva annak lehetősége, hogy állításai valók. Nem lévén azonban okom dr. Kuszingot szándékos rágalmozással gyanúsítani, inkább feltételeztem róla, hogy egy aljas mystificationnak áldozatja, és ép ezért kerülvén a nyilvánosságot levélben igen tiszteséges hangon — nem pedig mint becses lapjában mondott „iszonyu gombomban”, — megkértem, hogy nevezné meg az említett két esetet és ezáltal alkalmat nyújtson magamat ő előtte tisztázni; a menyiben ezt tenni elmulasztaná, volnék kénytelen őt rágalmozó hazugnak kijelenteni. Ezen levél nem a sértésre, hanem a helyzet tisztázására irányult.

Ezen levélre dr. Kuszing nyomban párbajkihívással válaszolt, melyet első percében azért vonakodtam elfogadni, mert az ellenem érdemtelenül tett rágalmozás után vele nem verekedhettem meg. A párvadalba is csak akkor mentem bele, miután a segítők biztosítottak arról, hogy a párbaj megtörténte után dr. Kuszing közölni fogja az említett két esetet.

Ámbár a párbaj megtörténte óta kilencz hónap telt le, dr. Kuszing még máig sem nevezte meg azt a két beteget, a ki előtt őt állítólag sértettem volna, sőt tegnapelőtti végtárgyalásunkon nyíltan kimondta, hogy a nevekre már nem emlékszik. Most már csakugyan azt látom, hogy a becsületbíróshoz irt jelentése valótlan és így őszintén sajnálom, hogy vele megverekedtem. Azért, mert deák-koromban neki egy koponyát eladtam és egyszer egész véletlenül a volt Kovács-féle gyógyszerárban találkoztam — a mint ő maga azt a végtárgyaláson beismerte — társadalmilag még nem közlekedtünk. Ha ez társadalmi összeköttetés, akkor a bécsi handlé, a kinek Csuka náragaimat szoktam volt eladni és Savillein gatyin Tihamér ur, kivel már több ízben a piacon találkoztam sőt beszéltem, ép oly joggal állíthatnók, hogy velem társadalmilag közlekedtek.

Dr. Kuszing ezen védekezése csak azt bizonyította, hogy jelentésében nem igen mérlegelte a tényeket, és bizonyította, hogy nagyon feledékeny olyannyira, hogy még a vizsgálat alatt is elfelejtette, hogy soha tartalékos honvéd főorvos nem volt, soha a honvédség kötelékéhez nem tartozott! Már pedig a vizsgáló bíró előtt csakis az igazat szabadna mondani!

En őszintén sajnálom, hogy egy kártaival, kivel sohasem közlekedtem, ellenséges viszonyban kellett és kell élnem, mert nem a kölcsönös marakodás, hanem az együttes működés és összetartás válna az orvosi kar előnyére és becsületére. A kollegialitás szent nevében ellenem elkövetett merényletét megbocsájtom, de ezen válasszal adósa voltam.

Teljes tisztelettel

Dr. Kovács Izsó.

*) Az e rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Felelős szerkesztő: Dr. Szájjer Lajos.

Hirdetések.

239 sz. tlv. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pelaszai kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár v. hajtatonak Csosacia Tima és tsa tomasováci lakosok v. hajtást szenvedettek elleni 172 frt 13 kr. tőkekövetelés, ennek 1893. évi október hó 6-ik napjától járó 6% kamatai, 12 frt 60 kr. perbeli, 9 frt 65 kr. megállapított jelenlegi és megfelmerülendő költségek kielégítése végett 1895. évi november hó 7. napjának d. e. 9 órákor Tomasoaváz községi házában, az ezen kir. jbiróság területen fekvő Tomasoaváz községi 422. sz. tlv. kövben foglalt következő ingatlanokat:

1. 101 hrsz. 1-ső dűlöbéli 800 □ ölszántó
2. " " 2-ik " 800 " "
3. " " 3-ik " 800 " "
4. " " 4-ik " 800 " "

együtt 329 frt és 5. helyrajzi szám nélküli 50□-öl 6 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett együttesen el fog árvereztetni; ekkorán magasabb ígélet hiányában a kikiáltási áron alul is el fog nakadatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árak 10% készpénzben, vagy ovadék képesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni.

A kir. jbiróság tkvi oszt. Perlaszon 1895. évi szeptember hó 1-én.

Bányász József kir. aljbiró helyett: Olvashatatlan.

10311. sz. tkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtatonak Zsivakov Necza és Lyuba tarrasi lakosok vég-

rehajtást szenvedők elleni 704 frt 80 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyben Fogaras Tamás tarrasi lakos késedelmes vevő kárára és veszélyére a területen levő Tarras községi határában fekvő 95 sz. tlv. kövben foglalt 141, 142. hrsz. 136 sz. ház beltelekkel 700, 843, 1412 és 1546. hrsz. a. foglalt ingatlanok 535 frt kikiáltási áron 1895. évi november hó 11-ik napjának délelőtt 9 órákor Tarras községi házában árverés alá fog becsátatni és a kikiáltási áron alul is elfog adadni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és ovadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap az utolsót 45 nap alatt, mindíg az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatal, min leteti pénztárnál szabályszerű leteti kérvényi képesán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróság tkvi irattárában és Tarras községi házában megtekinthetők.

Kelt T. Becsén, 1895. október hó 3-án. A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Jakabffy,
kir. jbiró.

861-11)

UNIV. MED.

Dr. Fialowski Béla

MŰTŐ (OPERATEUR),

v. egyet. tanársegéd, kir. törvényszéki orvos lakik:

Nagy-Becsereken,

uri-utca 270. sz. (Benkovics-féle ház).

Rendel délután 2-4 óráig.

831-3.2

6704. szám tkvi 1895.

Arverési hirdetmény

A nagybecskereki kir. trvszék tkvi hatósága közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatonak, Milya Anna férj. Lázárov Milya, Tina férj. Czvetkov, és kkoru Milya Szimeon, Vlada, Ilija és Misa nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 516 frt 65 kr tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. trvszék területében levő nagybecskereki 2036. sz. tlv. A I. 1. rsz. 3383. hrzi 2048. ö. i. sz. ház 182 □ öl területű beltelekkel 735 frt kikiáltási áron 1895. évi november hó 14-ik napján d. e. 10 órákor ezen kir. trvszék tkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéletet senki sem tenne, az árverésre kizűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. trvszék tkvi irattárában s N. Becskerek városi előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, a kir. trvszék mint tkvi hatóságnál, 1895. évi aug. hó 6-ik napján.

Hniczky
kir. trvszéki bíró.

(858-1.1)

Szabott árak.

1895. őszi és téli idény.

KOVÁCS GEDEON, Nagybecskereken

ajánlja dusan felszerelt raktárát legújabb

női konfekcióban:

kabátok, capeok, gallérok, köpenyek prémekkel és anélkül, blousok, juponok, nőruhák, muffok stb.

Nagy választék legjobb készítményű

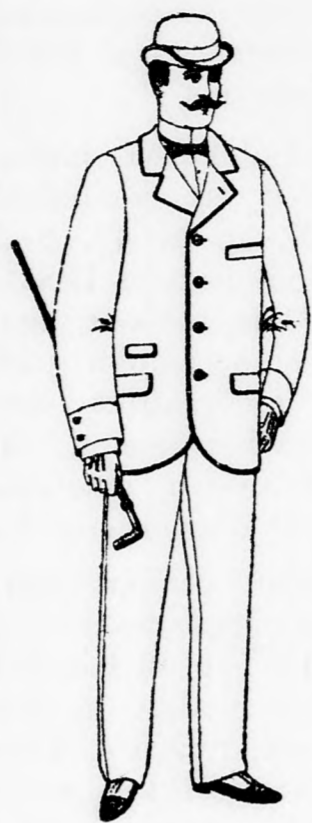
ur-, fiu- és gyermekruhákban.

Különlegesség gyermek-öltönyökben.

Nagy választék bel- és külföldi gyártmányú gyapjuszövetekben

mérték szerinti rendelésekhez.

Szolid kiszolgálás.

Legújabb divat.

A múlt idényből fennmaradt női- és leány-konfekciók, és pedig: 50 kabát, 60 köpenyeg, blousok, gyermekruhák, a meddig a készlet tart, a beszerzési ár egyharmadaért árusítatnak el.

(802-x4)

Legnagyobb választék.

MEGHÍVÓ.

A „nagybecskereki szőnyeggyár részvénytársaság”

II. rendkívüli közgyűlését

1895. évi november hó 17-en d. e. 11 órakor a főispáni kisteremben (megyesszékház) tartja, melyre az igazgatóság a részvényeseket ezennel meghívja.

Tárgysorozat:

1. Határozathozatal az igazgatóságnak azon javaslata fölött, mely szerint 70.000 forint névértékű elsőbbségi részvény volna kibocsátandó és ezzel az alaptőke emelendő.

Rónay,

elnök.

Az alapszabályok 10. §. értelmében azon részvényesek, kik a közgyűlésen személyesen vagy képviselők által részt venni kívánnak, tartoznak teljesen befizetett ideiglenes részvényjegyeiket vagy eredeti részvényeiket legkésőbb folyó év november hó 9 ig Torontálmegye házipénztáránál vagy a Torontálmegyei takarékszövetkezetnél igazolvány ellenében letenni.

(828-22)

„Üzlethelyiség”

vendéglő számára,

mely Módos mezővárosában, főtéren 15. sz. a csávosi utca sarkán, 12 szobával, melléképületekkel és kerttel ellátva, jövő év január hó 1-étől esetleg áprilistól, három esetleg több évre kiadó.

Közelebbi felvilágosítást nyújt: báró Gudenus Béla Ivándán vagy Csávoson, pósta Ivánda. (839-33)

Két egymásba nyitó

butorozott szoba

melyek egyike utcái, másik udvari, azonnal kiadó

Menczer Lipótnál

Melenczei út 289. sz.

(826-44)

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy ugymint eddig, ezentúl is raktáron tartok új

zongorákat,

régieket becserelek és kijavítok, bérbe adok, javításokat és hangolásokat átveszek és minden szakmámba vágó munkát a legolcsóbban teljesítek.

Weisser Ádon

orgonaépítő és zongorahangoló
Nagybecskereken Gizellapart,
Kollaritsch-féle ház.

6441-10.8

Értesítés

Nagybecskerek város és környéke m. t. közönségéhez.

Folyó hó 6-án

czukrászatomat

saját házamba (eddig Spiró Károly-féle üveg- és porcellánkereskedés) helyezem át, mely üzlethelyiség renoválása befejeztéig azonban czukrászoltom az ott levő lakásban van (bejárat: Árpád (kigyó)-utca 16. sz, dr. Schwimmer házával szemben), ahol a m. t. közönséget ezen idő alatt is akadálytalanul kiszolgálni fogom.

Becsés bizalmukat az új helyiségben is kérve,

tisztelettel

Huber Gusztáv

czukrász.

(864-11)

Végleges üzletfelosztás

miatt

még csak néhány napig tart a

teljes végeladás

melyen a beszerzési áron alul

SPIRÓ KÁROLY

üveg- és porcellánkereskedésében.

(866-11)

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál Nagybecskereken.